

ved Anlægget til 80,000 Kr. pr. Mil, saaledes turde der efter de Hensyn til de lokale Forhold, som Flertallets Forslag tager, være yderligere Grund til en saadan Forhøjelse. Smidlertid har man dog, i det mindste for Tiden, ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at stille Forslag i saa Henseende.

Et Mindretal (Madjen-Mygdal) har altid haft Betænelighed ved at gaa med til den af Regeringen foreslaaede vestlige Linie, der løber temmelig nær op ad Store Bælt. Denne Opfattelse har jeg ved forskellige Lejligheder tidligere gjort gældende, og jeg kan derfor nu fuldt ud slutte mig til de af Flertallet stillede Vædringsforslag angaaende Banens Retningslinie, ligesom jeg ogsaa i alt væsentligt kan tiltræde den af Flertallet givne Begrundelse af disse Vædringsforslag.

Derimod finder jeg det ikke rigtigt at blive staaende ved det foreslaaede kommunale Tilskud af 40,000 Kr. pr. Banemil til Udgifterne ved Anlægget. Hensynet til hvad der i sin Tid blev vedtaget i saa Henseende angaaende Slagelse-Næstved Banen har af flere Grunde ingen Betydning for mig, bl. a. fordi sidstnævnte Bane er af ulige større Vigtighed for den gennemgaaende Trafik, end der kan være Tale om for denne Banes Bedkommende. Hensynet til de Krav til Befolkningen, der stilles overalt, naar Talen er om jydsk Baner, gør det nødvendigt for mig at fastholde, at Tilskuddet fra de i nærværende Anlæg interesserede Kommuner under ingen Omstændigheder sættes lavere end 80,000 Kr. pr. Banemil. Jeg tillader mig derfor i denne Anledning at stille nedenstaaende Vædringsforslag, ligesom jeg sammen med et andet Medlem af Udvalget (S. Pedersen) anbefaler, at Lovforslagets § 6 udgaaer. Vor Motivering af sidstnævnte Forslag er den samme som anført i Betænkningen over Ringe-Nyborg Banen, og som vi have haft Lejlighed til at gøre gældende over for forskellige andre Jærnbane-forslag.

Et Mindretal (Sørg. Pedersen) kan ikke tiltræde Flertallets Forslag om at forandre Retningen Slagelse-Værsløv til Slagelse-Syberup. Som det fremgaar af Flertallets Bemærkninger, har Regeringen stedse holdt paa den førstnævnte Retning og givet gode Grunde herfor. I Motiverne til Lovforslaget om denne Bane i Samlingen 1888-89 gøres saaledes gældende, at den Egn Øst om Lis Sø, hvorigennem der kunde være Tale om at føre Banen til Syberup, ikke frembyder noget særlig godt Opland, idet dette væsentlig bestaar af enkelte større Ejendomme med tilhørende Skovstrækninger, medens der saa godt som ingen Landsbyer findes. Linien Vest om Søen vil derimod komme til at gaa igennem mere befolkede og i det hele bedre Egne, som da vil faa fuld Nytte af Anlægget, samtidig med, at Banen til Dels vil kunne betjene den bedste Del af Oplandet Øst for Søen, nemlig Eggen fra Høng henimod Ruds-Bedby. Ganste vist vil dette vigtige Punkt ikke faa samme Nytte af Banen, som naar den østlige Linie vælges, men denne Mangel mener Regeringen vil kunne afhjælpes ved en Privatbane fra Høng til Tølløse, der ganste særlig vil komme Ruds-Bedby og hele Eggen Øst om Søen til gode. Forinden Regeringen igen forelagde Forslaget om Slagelse-Værsløv Banen i 1890-91, havde den paa Foranledning af Landstingets Jærnbaneudvalg paa ny taget Retningslinien under Overvejelse, men var kommen til det Resultat, at den maatte fastholde den vestlige Linie. I Motiverne fremhæves yderligere, at Terrainforholdene Øst om Søen ere af en særdeles kuperet Bestaafenhed, at Banen, selv med store Krumninger, kun vilde kunne føres gennem svagt befolkede Egne, der mangle passende Stationspunkter, og at den større Længde, Banen vilde faa, i høj Grad vilde svække dens Værdi som Forbindelsesbane. Efter at have modtaget disse Oplysninger skønnede Landstingets Udvalg heller ikke rettere, end at Linien